

Ohlášky – neděle 25. 9. 2022

Dnes prožíváme **26. neděli v mezidobí.**

- Úterý 27. 9. – **Památka sv. Vincence z Paula, kněze**
- Středa 28. 9. – **Slavnost sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa**
- Čtvrtek 29. 9. – **Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů**
- Pátek 30. 9. – **Památka sv. Jeronýma, kněze a učitele církve**
- Sobota 1. 10. – **Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny a učitelky církve**
- Příští neděle 2. 10. 2022 bude **27. neděle v mezidobí.**

- Srdečně všechny zveme na **Václavskou poutní mši svatou – 28. 9. 2022 od 10:30 v kostele sv. Václava v Lovosicích**, hlavní celebrantem bude **Mgr. Michael Martinek, Th.D., SDB**; účinkuje **Lovosický chrámový sbor** pod taktovkou Romana Hájka, na varhany doprovodí **Pavel Hruběš**.
- **Náboženství pro školní děti** už začalo. Je ve středu od 13 h pro ty, kteří ještě nebyli u prvního sv. přijímání. Starší mají náboženství také ve středu od 14h.
- Podle náboženství a vzhledem k mým dalším závazkům je přizpůsoben **čas mši sv. během týdne**. Od nynějška budou mše v týdnu, jak je uvedeno ve vedlejším sloupečku.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
	14:00 *
Út, St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**

Sulejovice, kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v 8:00

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.

Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti ve středu od 13 h

**Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice**

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
farář, administrátor farnosti
+ 420 603 845 460

Václav

č. 44 (2022)
25. 9. 2022

26. neděle v mezidobí

**Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích**

Texty k rozjímání z 26. týdne v mezidobí

Neděle 25. 9. - **Lk 16,19-31**

Podobenství o bohatém muži má několik zajímavých momentů. Předně si všimněme, že jde o text, ve kterém Ježíš popisuje peklo jako reálný stav duše. A je děsivý. Druhou skutečností je postoj bohatého člověka. Je schopen myslet na své přátele a rodinu, ale chudáka bere jen za sluhu. Bohatství a pocit, že je víc, zcela ochromily a zaslepily srdce bohatého. Vůbec si nepřipouští, že nemá právo chudáka úkolovat. Poctivě nabyté bohatství je Boží dar a vyžaduje náročnou péči i velikou zodpovědnost. A to nejen vůči majetku, ale i vzhledem k těm, kteří takové bohatství nemají.

Pondělí 26. 9. - **Job 1,6-22**

Velké pokušení: náš Bůh není jakousi pojistkou proti neštěstí. Je mnohem víc...

Úterý 27. 9. - **Lk 9,51-56**

Nesvolávat oheň ani nehubit! To není náš úkol ani dnes. Však už tenkrát Pán horlivce přísně pokáral!

Středa 28. 9. - **M dr 6,9-21**

Jen málo panovníků si vzalo k srdci slova z knihy Moudrosti. Ostatně nejsou určena pouze jim. Každý, kdo za někoho, za něco zodpovídáme, se jimi můžeme inspirovat.

Čtvrtek 29. 9. - **Jan 1,47-51**

Ježíšem slíbení andělé – poslové Boží – sestupují i dnes na Jeho církev. Čím jsem vnímavější, tím víc ocením jejich aktuálnost. A jejich ruku na tepu doby. Někdy na rozdíl od naší strnulosti...

Pátek 30. 9. - **Lk 10,13-16**

Na některé lidi možná shlížím svrchu; ale kdyby se jim dostalo tolik milostí jako mně (mši svatých, promluv, svátostí), nebyli by dokonalejší, nebyli by přede mnou?

Sobota 1. 10. - **Lk 10,17-24**

Radostný návrat dvanácti učedníků budí obdiv a trochu závisti. Není naše působení občas bez radosti proto, že jsme opustili jadrnost Ježíšovy zvěsti?

10/ Jak respektovat všechna náboženství

Je 15. srpna 1999. Vyrážím z Lurd pěšky na Svatojakubskou pouť do Santiaga de Compostela. Do cíle plánuji dorazit 14. září, kdy se slaví svátek Povýšení svatého Kříže. Tento rok je speciální v tom, že svátek svatého Jakuba, tedy 25. července, připadá na neděli. Takovým rokům se v církvi říká „jubilejní compostelské“ neboli svaté a lze očekávat, že poutníci na cestě obdrží zvláštní milosti.

Čím dál víc poutníků z celé Evropy se vydává každoročně na cestu ke hrobu svatého apoštola do Španělska. Každý se může vypravit přímo od svého domu. Tradičně se pak poutníci připojují na jednu ze čtyř oficiálních cest, které začínají ve Francii. První cesta vede z Paříže a prochází městem Tours, říká se jí Pařížská, latinsky via Turonensis. Druhá cesta začíná ve Vézelay, prochází přes Bergerac a jmenuje se Vézelayská neboli via Lemovicensis. Třetí je asi nejznámější, začíná v Puy en Velay a vede přes Conques a Rocamadour. Latinsky se jí říká via Podiensis. Tyto tři cesty se setkávají na hranici mezi Francií a Španělskem v Saint Jean Pied de Port a odtud pokračují přes Pyreneje.

Já jsem se vydal čtvrtou cestou. Začíná v Arles, vede přes benediktinské opatství Saint Guilhem le Désert, Montpellier, Toulouse a potom přes Pyreneje průsmekem Col du Somport. Tato cesta z Arles bývá označovaná jako via Tolosana. Ve Španělsku, na druhé straně Pyrenejí, se tyto čtyři cesty spojují v jediná francouzská cesta zvaná „Camino Francés“.

Celý měsíc na cestě bych chtěl prožít jako velkou duchovní obnovu. Od mého svěcení už uplynulo pět let a této poutě chci využít, abych si pořádně vyhodnotil celé období své kněžské služby. Zároveň chci s sebou vzít všechny, kteří mi leží na srdci. Každý den pouti za někoho obětuji a jeho jméno pak vyryjí do své obří poutnické hole.

Po cestě potkávám celou řadu poutníků. Každý je jiný a každý má jiný cíl. Někteří tu jsou spíše kvůli sportovnímu výkonu, ale většina hledá duchovní zážitek. V Lurdech bývají poutníci zpravidla praktikující věřící, zatímco tady potkávám spíše pochodující hledající. Něco hledají, ale mnozí nemají žádnou náboženskou praxi, nevedou to, čemu říkáme duchovní život. ... (z knihy René-Luca Patnáct podobenství)

Youcat (42. část)

Abrahámovi se Bůh náhle zjeví jako ten, který povolává, Bůh, který si něco přeje..., a není to kadidlo, oběti zvířat, a už vůbec ne lidské oběti: „Vyjdi ze své země, ze svého příbuzenstva a ze svého otcovského domu do země, kterou ti ukážu“ (Gn 12,1). To, co si Bůh přeje, je zcela v zájmu tohoto nomádského otce rodu. „Budeš požehnáním“ (Gn 12,2). **Abrahámem začínají nekonečné dějiny Boha, který vstupuje s požehnáním do lidského života tím, že volá, povolává a stále zřetelněji také vyvádí z bíd.** Dovědčují to nejprve jednotlivci, potom celý vyvolený národ a nakonec celý svět. Naprosto zjevné je to u Ježíše Krista, který povolává nejen rybáře, aby se stali rybáři lidí (srov. Mk 1,17) - tedy ke zvláštní službě -, ale hodlá povolát každého jednotlivého člověka: „On chce, aby se všichni lidé zachránili a došli k poznání pravdy“ (1 Tim 2,4).

Tím, co si Ježíš zásadně přeje, je zapojit člověka do vztahu komunikace, lásky a přátelství s Bohem. On sám se v této věci angažuje svým božským způsobem: „Pojďte ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím“ (Mt 11,28).

Matka Tereza (1910-1997) se intenzivně zabývala Bohem, který rád volá a povolává: „Pro Boha jsi jedinečný. Chce tě poctit tím, že tě naplní svou přítomností. Povolal tě, patříš mu. Poznáš-li to, dokážeš překonat každou chybu, ponížení a jakékoli utrpení – poznáš-li Ježíšovu osobní lásku k tobě a tvou k němu.“ Každé povolání má svou originální podobu. Docela často si sami nevybíráme, k čemu nás Bůh volá a kde nás chce mít. Zním jednu ženu, kterou volají od jednoho umírajícího k druhému, protože má geniální vlohy pro pomoc lidem, kteří přecházejí na věčnost. A ona už ví: „Toto je moje povolání!“ **Jsi-li povolán zametat ulice, zametej je se stejnou vášní, s jakou Michelangelo maloval obrazy, Beethoven skládal hudbu a Shakespeare psal verše.** Zameť ulici tak dobře, aby si všichni v nebi i na zemi řekli: „Tady žil skvělý metař, který dělal svou práci opravdu dobře!“

(z knihy Youcat: Kurz úry)